

לְרֹאשׁ פְּנֵה: כַּנ מֵאֵת יְהוָה הַיְיָ הַיְיָ זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: כִּד זֶה הַיּוֹם

זוהר תהלים

הַקְּדוּשִׁים, וְאִזּוּ וְתַכְּן מִלְכְּתוֹ מָאָד. וְכִתּוּב (בראשית ט) וּרְאִיתִיָּה לְזִכַּר בְּרִית עוֹלָם. שְׁהַרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲשָׁקוֹ בָּהּ תְּמִידָה, וּמִי שֶׁלֹּא נִרְאָה עָמָה, לֹא נִכְנָס לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ. וְעַל זֶה כִּתּוּב וּרְאִיתִיָּה לְזִכַּר בְּרִית עוֹלָם.

מִתְחִילִים לְנַגֵּן אוֹתָם הַמְּלֹאכִים שְׁאוּמְרִים שִׁירָה בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה, בְּשִׁבִיל שְׂיַעֲלֶה כְּבוֹד הַקְּב"ה מִלְמֻטָּה לְמַעֲלָה וְאִיזוּ שִׁירָה הֵיוּ אוֹמְרִים? אוֹתוֹ נִגּוֹן כְּפִי הַכְּרוּבִים הִנֵּה בְּרַכּוּ אֵת ה' כָּל עַבְדֵי ה'

אָבְן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים וְגו' (ק"ח, כב): [זוהר ח"א פ' יח"י (דף רלא.)] פִּתַּח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (איוב לח) עַל מָה אֲדַנְיָה הֻטְבְּעוּ. פְּסוּק זֶה אָמַר אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשׁוּם שֶׁכְּשֶׁבְרָא אֵת הָעוֹלָם, לֹא בְרָא אוֹתוֹ אֲלֵא עַל עַמּוּדִים, שֶׁהֵם שְׁבַעַת עַמּוּדֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ט) חֲצָבָה עַמּוּדֵיהָ שְׁבַעַה, וְאוֹתָם עַמּוּדִים לֹא נוֹדַע עַל מָה עוֹמְדִים. מִשׁוּם שֶׁהוּא סוֹד עֵמֶק, נִסְתַּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, וְהָעוֹלָם לֹא נִבְרָא עַד שֶׁנִּטַּל אָבְן אַחַת, וְהִיא אָבְן שֶׁנִּקְרָאת אָבְן שְׁתִּיָּה, וְלִקַּח אוֹתָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזָרַק אוֹתָהּ לְתוֹךְ הַתְּהוֹם, וְנִנְעְצָה מִלְמַעְלָה לְמִטָּה, וּמִמְּנָה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם, וְהִיא נִקְדָּה בְּאִמְצַע הָעוֹלָם, וּבִנְקֻדָּה זוֹ עוֹמֵד קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (איוב לח) אוּ מִי יֵרָה אָבְן פְּנֵתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כח) אָבְן בַּחַן פְּנֵת יִקְרָת, וְכִתּוּב (תהלים ק"ח) אָבְן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיְיָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. בֵּא רְאֵה, אָבְן זוֹ נִכְרְתָה מֵאֵשׁ וּמִרוּחַ וּמִמַּיִם, וְנִגְלְדָה מִכָּלֶם, וְנִעְשָׂתָה אָבְן אַחַת, וְעוֹמֵדָתָ עַל הַתְּהוֹמוֹת,

אֲלֵא עִם אָבְן זֹאת, שְׁכִתּוּב (ויקרא יג) בְּזֹאת יִבֵּא אֶהְרֶן אֶל הַקְּדוֹשׁ. וְדוֹד מִשְׁבַּח עֲצָמוֹ וְאוֹמַר, אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחִזֶּה פְּנִיךָ. וְכָל הַשְׁתַּדְּלוֹתוֹ שֶׁל דָּוִד לְהֵרָאוֹת בְּאָבְן זֹאת כְּרֵאוֹי כִּלְפֵי מַעֲלָה.

אֲבָרְהָם תִּקְוָן תְּפִלַּת הַבְּקָר

בֵּא וְתִרְאָה, אֲבָרְהָם תִּקְוָן תְּפִלַּת הַבְּקָר וְהוֹדִיעַ טוֹב רַבּוֹנוֹ בְּעוֹלָם, וְתִקְוָן אוֹתָהּ הַשְּׁעָה בְּתַקּוּנֶיהָ כְּרֵאוֹי, שְׁכִתּוּב (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר. יִצְחָק תִּקְוָן תְּפִלַּת מִנְחָה, וְהוֹדִיעַ בְּעוֹלָם שִׁישׁ דִּין וַיִּשׁ דִּין שִׁיכּוֹל לְהַצִּיל וְלָדוֹן אֵת הָעוֹלָם. יִעַקֵּב תִּקְוָן תְּפִלַּת עֲרֵבִית, וּבְשִׁבִיל הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁתִּקְוָן מָה שֶׁלֹּא תִקְוָן בֶּן אָדָם מִקֵּדָם לְזֶה כְּרֵאוֹי, לָכֵן שִׁבַּח אֵת עֲצָמוֹ וְאָמַר וְהָאָבְן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמֵתִי מִצָּבָה. שְׁעַד אוֹתָהּ שְׁעָה לֹא תִקְוָן אוֹתָהּ אַחַר כְּמוֹתוֹ. וְלָכֵן וַיִּקַּח אֵת הָאָבְן אֲשֶׁר שֵׁם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצָּבָה. מָה זֶה מִצָּבָה? שְׁהִיְיָה נִפְּוֹלָה, וְהַקִּים אוֹתָהּ. וַיִּצְקַ שְׁמֶן עַל רֵאשִׁי. שְׁהַרִי בַּיַעֲקֹב תְּלוּי הַדְּבָר לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. בֵּא רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּ. אָמַר לוֹ, וְכָל זֶה יְדַעַת, וְאִיךָ אִתָּה עוֹסֵק בַּסְּחוּרָה וּמְנִיחַ חַיֵּי עוֹלָם! אָמַר לוֹ, שְׁדַחֲוֹקָה הִיְיָה לִי הַשְּׁעָה, וַיִּשׁ לִי שְׁנֵי כְּנִים, וְעוֹמְדִים כָּל הַיּוֹם בְּבֵית הָרֹב, וְאֲנִי מִשְׁתַּדַּל בְּמִזּוֹנָם וְלִתֵּת לָהֶם שְׁכָר לְמוֹרָם כְּדֵי שְׂיַעֲסְקוּ בְּתוֹרָה. פִּתַּח וְאָמַר, (מלכים א ב) וּשְׁלָמָה יָשַׁב עַל כֶּסֶף דָּוִד אָבִיו וְתַכְּן מִלְכְּתוֹ מָאָד. מָה הוּא הַשְּׁבַח הַזֶּה? אֲלֵא שֶׁהַתְּקִין אָבְן שְׁתִּיָּה וְשֵׁם עֲלֶיהָ קִדְשׁ